

РАДИСЛАВ КОНДАКОВ

СВЕЩЕНИЯТ ГРАД

chitanka.info

Тесен е пътят към страната на градовете и стръмна е пътеката, що ни води към свободата на Тангра.

Ти си минал незнайни земи, дето героичното ехо носи легенди за незнаен народ, потънал в забрава.

Свещеният град на древните българи е пред теб. Аркаим.

Ти си пребродил планините уралски, за да се спуснеш на юг, дето древни мистерии преплитат снага с волния вятър.

Святи места се разкриват пред тебе и долини, които пазят помена за хиляди гласове.

Ти си прекосил много води, но при река Караганк те отведоха твоите стъпки — да дириш това, което е в теб.

Волни коне се спираха кротко, сякаш чакаха някой да ги яхне.

Ти си дошъл да видиш смелостта на амазонките.

Душата ти ще усети полъх забравен — чувство, хранено от много сърца.

Оттук ти ще се върнеш при себе си — сякаш надарен с орлови криле.

.....

Свещеният град на древните българи е пред теб. Аркаим.

Като нежен танц на двама влюбени Аланбайка и Караганк се вливаха една в друга, за да се слоят завинаги.

Над планината на девиците смугъл орел отвисоко наблюдаваше всичко.

Свещеният град на древните българи е пред теб. Аркаим.

Конска опашка, окичила копие, показваше де се крие вятърът.

.....

Като тежка мечка, от север дошла, незайна сила тъпчеше и рушеше земята.

Като писък на орел се чу викът на много племена.

Ти си дошъл да чуеш легенда за гордия лъв и песента на воини-девици.

Свещеният град на древните българи е пред теб. Аркаим.

Душата ти ще зашепне молитва на незнаен език.

Оттук ти ще се върнеш при себе си — тъжен като книга,
потънала в прах и забрава.

.....

Орелът кръжеше над древно дърво — едно то помнеше
времената на славни деди.

Сянка на мечка покриваше долината, сякаш се стремеше да
закрие слънцето.

Останки на стара крепост водеха неравна битка, като че
защитаваха своя народ. Водеха битка с времето.

Земята се бе напукала в усилието да скрие в недрата си
съкровището на една приказка.

Ти си дошъл — да сънуваш изново онуй видение отпреди
Потопа.

Свещеният град на древните българи е пред теб. Аркаим.

И твоето видение растеше като огрято от много лъчи — и вече
нямаше кой да го спре.

Свещеният град на древните българи отвори врати пред теб.

Душата ти като песен на светлината тръгна да буди много сърца.

Оттук ще се извърнеш към себе си, за да зърнеш Лъва —
страшен и едновременно горд.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.